

Когато кралъ Леополдъ дошелъ въ Бѣлгiя, и той сжщо мислилъ, че конституцията отъ 1830 година дава твърдѣ малко значение на исполнительната власть, и че той не може да управлява при такава конституция. Но другаря му, Штокмаръ, го посвѣтвалъ да се опита, и ето вече половинъ столѣтие свидѣтелствова, че опитванието е сполучливо. Сжщото ще стани и въ Бѣлгария; но нека се пазятъ отъ чиновничеството и парламентаризма, тѣзи два бича, отъ които особено страдае друго едно свободно господарство на Балканския полуостровъ, — Гърция.

Въ Народното Събрание има довольно значително число „кожуси“, т. е. селяни облѣчени въ тѣзи върхни дрѣхи. Прѣмѣната на тѣзи земледѣлци твърдѣ малко се съгласува съ истинченитѣ придворни обѣди и балове; освѣнъ това, тѣ сж голѣми смѣткаджии, много сж недовѣрчиви къмъ чуждестранца, — въ което тѣ и си иматъ право, — и може би, тѣ мжчно би се съгласили да отпуснатъ пари за роскошни измислици; но тий прѣдставляватъ прѣвѣсходна подпора за всѣко правителство, което си остави вѣрно въ прѣданията на страната, което уважава нейнитѣ, запазени отъ вѣкове, учрѣждения и не подражава на западнитѣ прѣдосудителни привички много да прѣска и да покрива смѣткитѣ си съ периодически заеми.

— Азъ не мога да не кажа нѣколко думи за *възлението на поповетѣ*, което прѣди малко произведе голѣмъ шумъ въ Бѣлгария. Въ онѣзи страни, гдѣто господствова православния обредъ, не може да произлѣзе между църквата и господарството вражда, подобно на оная, която сжществува у католическиѣ нации; и това е слѣдствие, първо, че върховността на гражданската власть не се оспарва, второ, че членоветѣ на духовенството живѣятъ сжщо, както другитѣ свои съотечественници.

Отъ старо врѣме, бѣлгарскитѣ священници се съдържали отъ доброволни приношения на еноритѣ, които ги избирали и тѣй сжщо имали право да ги изключаватъ. Епископитѣ даватъ на избранитѣ само църковно утвърждение. Тука ний